

indeholder ikke blot en forøget Bevilling, men tillige en Ydmygelse af den højtærede Forsvarsminister, ikke bliver vedtaget.

Forsvarsministeren (Brorsen): Om de fleste Ændringsforslag er der jo Enighed, og jeg takker Finansudvalget for den Stilling, det har taget til de Ændringsforslag, jeg har stillet. Der er kun et Par Ændringsforslag, hvorom der er Uenighed, som ærede Medlemmer har hørt af de Udtalelser, der er fremsat af de to ærede sidste Talere, det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Hr. Rode.

Med Hensyn til det første Punkt, Krigsministeriets Budget angaaende det nye Garnisonssygehus, gaar mit Ændringsforslag ud paa, at Rigsdagen bevilger 135 000 Kr., for at det nye Garnisonssygehus nu endelig kan gøres færdigt. Jeg skal ikke holde nogen lang Tale, men jeg kan paa den anden Side ikke nøjes med en ganske kort Bemærkning, jeg maa i alt Fald lægge Beslag paa Tingets Tid i nogle Minutter, idet jeg maa gaa tilbage til Udgangspunktet, da det nye Garnisonssygehus for over en halv Snes Aar siden blev planlagt.

Spørgsmaalet om militære Sygehuse her i Hovedstaden har gentagne Gange været til Behandling her i Rigsdagen i dette Aarhundrede. Vi har i Øjeblikket tre Sygehuse, hvor syge fra Hær og Flaade bliver indlagt, nemlig det gamle Rigersgade-Sygehus, Marinehospitalet og det fælles Hospital, Epidemihospitalet, der blev bygget i Begyndelsen af Aarhundredet derude, hvor det nye Garnisonssygehus er føjet til.

Med Hensyn til det gamle Hospital i Rigersgade har der i en Menneskealder været almindelig Enighed paa Rigsdagen om, at det var ganske uegnet til fremdeles at være Sygehus, fordi det i mange forskellige Henseender ikke svarede til Tidens Krav og var i allerhøjeste Grad gammeldags indrettet. Skulde det i det hele taget bruges, skulde man anvende ret store Beløb for at faa det i tidssvarende Tilstand. Naar Spørgsmaalet har været debatteret, har alle været enige om, at det snart burde kasseres. Epidemihospitalet, der altsaa er fælles for Hær og Flaade, er bygget i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Allerede da dette Hospital blev bygget — og det erkendes fra alle Sider for at være et udmærket Hospital, godt egnet til det, det skal bruges til: epidemiske og smitsomme Sygdomme — allerede paa det Tidspunkt, i 1903, var der Planer fremme om et fælles

Hospital for Hær og Flaade. Imidlertid blev de ikke til noget den Gang, og i 1913 blev der paa Rigsdagen vedtaget et Lovforslag om Bygning af Marinehospitalet, som ligger i Prinsessegade, og som har 100 Senge, alene til syge fra Flaaden.

Ved den Lejlighed hævdede der sig mange Røster — jeg kan sige fra næsten samtlige Partier — for, at man nøje skulde overveje de Planer, der tidligere havde været fremme om, at man i Stedet for at bygge et Hospital alene for Marinen skulde bygge et fælles Hospital for Hæren og Marinen. Den Tanke trængte imidlertid ikke igennem, og Loven om Marinehospitalet blev vedtaget i 1913.

Kun ganske faa Aar efter, i 1914—15, møder den radikale Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, Medlem af det radikale Ministerium, med et Forslag om at bygge et nyt Garnisonssygehus til Hæren alene; det var til at begynde med Mening, at det skulde koste 1 Mill. Kr. Lovforslaget blev ikke vedtaget i den Samling, da det første Gang var fremme, men først i 1916. Da var man gaaet op til 1,2 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. P. Munch, den daværende Minister, mente, at det ikke kunde gøres billigere.

Der var en æret Taler, som ved den Lejlighed udtalte, at man temmelig sikkert skulde have en Rubrik for uforudsete Udgifter, og det havde han Ret i. I dette Øjeblik staar Hospitalet ikke i 1,2 Millioner, men i 5½ Mill. Kr. Der er nogen Overskridelse der. Det var naturligvis ogsaa en vanskelig Tid at bygge i, det maa man indrømme. Men det var en kolossal Overskridelse.

Da jeg blev Forsvarsminister i 1922, var der anvendt 4¾ Mill. Kr., og Arbejdet var kort forinden, i alt Fald et Stykke Tid, fuldstændig standset. Jeg kom imidlertid ved at overveje Spørgsmaalet meget hurtigt til den Anskuelse, at naar der var anvendt 4¾ Mill. Kr. paa dette Hospital, maatte det bygges færdigt. Derfor mødte jeg i Finansudvalget med, og fik senere vedtaget af Rigsdagen, Forslag om en Bevilling paa ca. 700 000 Kr., for hvilket Beløb Hospitalet skulde gøres færdigt.

Da vi fik Ministerskiftet i 1924, stod Hospitalet bogstavelig talt omtrent færdigt. Men der er ikke sket noget i Tiden fra 1924 indtil nu, altsaa i ca. 3 Aar. Da jeg kendte Sagen fra tidligere Tid, og da den var sin Afgørelse nær, den Gang jeg fra traadte som Forsvarsminister i 1924, maatte jeg, da jeg blev Forsvarsminister igen i